

פרשת וזאת הברכה סעודה שלישית שבת חול המועד סוכות אושפיזא דאהרן הכהן ה'תשס"ט

בסעודה שלישית של שבת חול המועד סוכות, אושפיזא דאהרן הכהן, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד מענינא דיומא, מענינא דחג הסוכות.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, בפרשת זאת הברכה, כתיב ברכת שבט בנימין, בין ברכת שבט לוי, שהוא שבטו של אהרן הכהן, לבין ברכת שבט יוסף, וכמו שכתוב (דברים א') וללוי אמר תומיך ואוריך וגו', לבנימין אמר ידיד ה' ישכן לבטח עליו חופף עליו כל היום ובין כתיפיו שכן, ואחר כך, וליוסף אמר וגו', ויש לומר שמרומו כאן קדושת מצות סוכה, שבו אנחנו זוכין לקבל פני האושפיזין קדישין, אושפיזא דאהרן ואחר כך אושפיזא דיוסף, כי הנה פירש"י שם, למה סמך ברכת בנימין בין ברכת לוי לברכת יוסף, לפי שברכת לוי בעבודת הקרבנות, ושל בנימין בבנין בית המקדש בחלקו, סמכן זה לזה, וסמך יוסף אחריו, שאף הוא משכן שילה היה בנוי בחלקו, ולפי שבית עולמים חביב משילה, לכן הקדים בנימין ליוסף, עיין שם, והנה ענין בנין בית המקדש, הוא ענין בנין בית המוחין ובנין הדעת (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' י"ג), וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ג:), כל מי שיש בו דיעה כאילו נבנה בית המקדש בימיו, כי בבית המקדש היה גילוי שכינה, וירד לכל אחד ואחד דעת דקדושה, לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו, וכל מי שהיה בא אל בית המקדש, היה מקבל התעוררות עליון, והיה מאיר אצלו הדעת, ולכן בבית המקדש נתכפרו כל העוונות, כי אפילו אם אדם חטא חס ושלום, ונכבה אצלו אור העליון, על ידי שהיה בא אל בית המקדש, והביא קרבנו, חזר והאיר עליו אור הדעת, וזכה לתשובה אמיתית, וזהו גם כן סוד הסוכה, שהוא מקום גילוי שכינה וגילוי הדעת, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ג) למען "ידעו" דורותיכם וגו', כי כשאדם נכנס בתוך הסוכה, מאיר עליו אור השכינה מכל הצדדים, כמו ענני הכבוד שסבבו ישראל במדבר, ומתחיל להתבונן שהוא מסובב עם אור אלקותו יתברך מלמעלה ומלמטה ומכל הד' רוחות, ולכן גם בתוך הסוכה מתכפרים העוונות, וכמו בא מצדיקים, שהנכנס בתוך הסוכה על מנת לשוב אליו יתברך, נתכפרים כל עוונותיו, ונעשה כבריה חדשה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים אצל שבת (שבת ק"ח:), כל השומר שבת כהלכתו, אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש, מוחלין לו, שנאמר (ישעיה נ"ז) כל שומר שבת מחללו, אל תקרי מחללו, אלא מחול לו, וזהו ב'סוכות ת'שבו ש'בעת ימים, ראשי

תיבות שב"ת, כי גם השבת מקיף ומסבב האדם מכל הצדדים, ומיד שבא שבת, האדם נכנס בתוך השבת, בלי שום פעולה, רק בשב ואל תעשה, ובדבר זה שבת יותר גבוה ממצות סוכה, כי במצות סוכה אדם צריך לעשות פעולה ליכנס בתוך הסוכה, מה שאין כן בשבת, השבת בא מאליה, ומקיף אותו מכל הצדדים, ונמשך עליו הדעת, וכמו שכתוב (שמות ל"א) אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם "לדעת" כי אני ה' מקדישכם, ולכן בשבת יש הרגשה נוספת לכל אדם במצות סוכה, כי הוא מוקף עם אור השכינה הן מצד קדושת שבת והן מצד מצות סוכה, ועל כן הוא זמן תשובה ביותר, ומסוגל מאד לכפרת עוונות, ולהכליל בו יתברך לגמרי, כי הוא בתוך השכינה ממש, ואשרי הזוכה לישיב בצל הקדוש של הסוכה בשמחה, ובפרט בשבת, ולידבק עצמו בו יתברך באמת.

וזהו גם התגלות קדושת ארץ ישראל, כי על ידי ארץ ישראל נתגלה אור האמונה ואור ההשגחה, וכמו שכתוב (דברים י"א) תמיד עיני ה' אלקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, שאור ההשגחה מאיר שם ביותר, וכשאדם נכנס בתוך ארץ ישראל על מנת לשוב אליו יתברך, הוא נתקדש בקדושה עליונה, ונתכפרים לו כל עוונותיו, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (כתובות ק"א.) כל הדר בארץ ישראל שרוי בלא עוון, כי הוא מסובב מכל הצדדים עם אלקותו יתברך, ונמשך עליו דעת להכיר אותו יתברך, ועל כן אמרו חכמינו הקדושים (כתובות ק"ב:) כל הדר בארץ ישראל, דומה כמי שיש לו אלוה, כי הדר הארץ ישראל ממשך על עצמו הדעת להכיר את השם יתברך באמת, והוא כדוגמת היושב בתוך הסוכה (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' מ"ח), ולכן כשאדם זוכה להיות בארץ ישראל, וגם לשבת שם בתוך הסוכה הקדוש, וגם בשבת קודש, אזי מתייחדים אצלו כל ג' קדושות אלו ביחד, וזוכה למעלה עליונה, אשרי לו.

ויש לומר שכל קדושות אלו מרומזים בפסוק הנ"ל, לבנימין אמר וגו', כי בנימין נקרא על שם קדושת ארץ ישראל, בן ימין, כי הוא השבט היחידי שגולד בארץ ישראל, נמצא שמיום הוולדו כבר נכלל בקדושת ארץ ישראל, ובחלקו נבנה הבית המקדש, שהוא בנין הדעת, בנין המוחין, והארתו נמשכת אפילו כשאין בית המקדש קיים בפועל ממש, על ידי שיושבים בתוך הסוכה, ועל ידי ששומרים את השבת, כי כל מצות אלו ממשכימים הדעת על אדם, שיוזכה לראות החכמה והשכל שבכל דבר, ולהתקרב אל השם יתברך על ידי אותו דבר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' א'), ולכן אצלו מתייחדים כל קדושות אלו, שזהו לבנימין אמר ידיד ה' ישכון לבטח עליו, ישכון לבטח עליו הוא קדושת בית המקדש הבנוי בחלקו, ונקרא ידיד ה', על ידי גילוי הדעת המתגלה בחלקו, שנעשה כידיד נאמן אליו יתברך, כי עיקר חיבור והתקשרות הוא על ידי הדעת, חופף עליו כל היום, פירש"י, מכסה אותו ומגין עליו, שזה רמז

למצות סוכה, שהוא כמו חופה, ועליו נאמר (ישעיה ד') וסוכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר, וקדושתו "כל היום", היינו אפילו בזמן שאין בית המקדש קיים, כי על ידי הסוכה ממשיך על עצמו הדעת, מעין קדושת בית המקדש, וביין כת'פיו ש'כן, רמזו לקדושת שב"ת, שאז השכינה יורדת על נשמות ישראל, ומקפת אותם לגמרי, נמצא שבברכת בנימין הצדיק, מתייחדים קדושת ארץ ישראל, וקדושת בית המקדש, והסוכה, והשבת, וזוכים לגילוי דעת, לדעת את ה', שזהו עיקר התכלית.

ולכן ברכת בנימין הוא כעין מתווך ואמצעי בין קדושת אהרן הכהן לקדושת יוסף הצדיק, שהם האושפזין קדישין שבאים אל תוך הסוכה, כי אהרן הכהן הוא משבט לוי, והוא שהתחיל בעבודת המשכן והמקדש הבנוי בחלקו של בנימין, ומשם נמשך הדעת לכל נשמות ישראל, ויוסף הצדיק הוא אח אהובו של בנימין, והוא שבירך אותו בחן, וכמו שכתוב (בראשית מ"ג) אלקים יחנך בני, שהוא ענין ההסתכלות על החכמה והשכל שיש בכל דבר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' א'), כי בנימין לא היה במכירת יוסף, ומפני זה זכה שתשרה שכינה בחלקו (ספרי זאת הברכה), ולכן בברכתו מרומז קדושת בית המקדש, והסוכה, והשבת, שכולם ממשיכים הדעת על נשמות ישראל, עד שזוכים למצוא אלקותו יתברך בכל דבר, וגם על ידי זה רואים במפלת הרשעים, כי על ידי שממשיכים קדושת ארץ ישראל זוכין לראות במפלת הרשעים, וכמו שכתוב (תהלים ק"י) שב לימיני עד אשית אוכך הדום לרגליך, שב לימיני, זה קדושת ארץ ישראל וקדושת בנימין שנוגד בארץ ישראל, עד אשית אוכך הדום לרגליך, זה מפלת הרשעים (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' נ"ה), כי מיד שזוכים לדעת את ה', כל הרשעים והשונאים נופלים לגמרי, והשם יתברך יזכינו להמשיך על עצמינו קדושת השבת וקדושת הסוכה וקדושת ארץ ישראל, ונוכה לראות במפלת הרשעים, ובבנין בית המקדש במהרה בימינו אמן ואמן.

חזק חזק חזק ונתחזק

